

LA CRÒNICA

Enric Ramionet

Al racó de pensar

Aquesta ha estat, i és encara, una setmana de mobilitzacions a l'ensenyament. Cadenes humanes, tancaments a les escoles, manifestacions, debats, taules rodones, molta exhibició de samarretes grogues i, fins i tot, algun escarni, per allò d'estar a l'última i permetre que s'escandalitzin les ànimes més hipòcrites o més delicades, les que saben de la crisi però viuen a una certa distància de la desesperació i de les carnisseries que a diari s'esdevenen a primera línia de foc.

En general, però, tot ha estat molt civilitzat i amable, i molt pedagògic, com pertoca a la gent del ram de la docència. Les jornades de vaga, amb els sous escanyadíssims i l'ungla de l'atur i la precarietat esgarrapant a quasi totes les cases, no són fàcils de promoure, i per a la vaga general revolucionària que subverteixi l'ordre establert, haurem encara d'esperar una mica. A les escoles, les retallades estan fent una destrossa important, i la llei Wert és tan irritant, tan desafiant, fereix tantes coses que haurien de ser sagrades, que aixecaria un mort, i, en aquestes circumstàncies, més que justificar les mobilitzacions, el que cal, en tot cas, és justificar la passivitat. La incompreensible resignació de qui veu impassible com l'estan plomant.

A la Universitat, després d'experimentar les bondats del pla Bolonya i de les contínues invocacions a l'emprenedoria i l'excel·lència, els alumnes ja paguen més i tenen menys classes, menys professors, i les lliçons més clares i apreses són aquelles que descriuen les lleis del negoci. A l'escola de Llagostera, els mestres tancats van seguir la projecció d'un programa de *Salvados* que tractava sobre el sistema educatiu finès. Va ser com mostrar a un famèlic una taula parada pels germans Roca. La gratuïtat, els recursos, el prestigi, la

L'autor parla de la proliferació de samarretes grogues al carrer.

ràtio per classe, la fe en les polítiques públiques, en la justícia intrínseca de la societat del benestar, en la dimensió social de l'educació, en la transcendència per al futur del país, no té res a veure amb la música que sona en aquestes terres des de fa unes quantes legislatures, no només les dues últimes. En un moment del programa es veu que van demanar a uns pares finesos la seva opinió sobre les retallades. "Ja coneixem aquesta història", van dir. A finals del noranta també van viure un període d'austeritat, i ara els fills d'aquelles polítiques ja rondan els trenta anys i són una generació perduda, desastrosa en molts

aspectes. Aquestes deuen ser les nostres perspectives, però no com un fruit inesperat, ni com una fatalitat ineludible, ni per l'acompliment d'un destí escrit al cosmos, sinó com el producte deliberat de la política impulsada per tots els que fa uns dies feien la lloança de la Thatcher. "La societat no existeix, només els individus", deien, i per això anorreen els serveis, l'escola, la sanitat i el transport públics. L'única funció de l'estat que preserven és la reprensiva. També d'això n'hem tingut exemples recents. En fi, si enviant-los al racó de pensar no ens en sortim, potser haurem de començar a considerar altres pedagogies.

LA GALERIA Teia Bastons

L'hora catalana

Uns llegiran aquest article a dos quarts de vuit, uns altres a un quart i cinc de nou i uns altres a tres quarts de quatre. Però el més probable és que diguin que ho han fet a les set i mitja, a les vuit i vint i a les quatre menys quart. Pot semblar anecdòtic, però el decaïment en la manera de dir les hores en català que recollia dijous aquest diari és molt representatiu del que passa amb el nostre idioma a casa nostra. Fins i tot a les comarques gironines, on molt sovint ens pensem que som el paradigma del bon parlar català. Els experts lingüistes diuen que hi ha molts factors que fan que, sobretot els més joves, ja no sàpiguen de quina hora els parles quan els dius que són dos quarts i cinc de dotze o que passen cinc minuts de tres quarts de cinc. I segurament és cert que entre aquests factors hi ha el canvi en el perfil demogràfic de la població, la influència d'altres idiomes i, per descomptat, l'impacte d'internet i la resta de

Hem convertit els barbarismes en sinònim de llenguatge col·loquial i hem bandejat expressions nostrades

tecnologies de la comunicació. Però com deia un lector que comentava aquesta pèrdua de les hores en català, "malament anem si els catalans no ens ho agafem més seriosament". És cert que, com deia un altre lector, no cal ser alarmistes. O sigui, que ara no cal llençar la casa per la finestra i esmerçar recursos en una campanya absurda per salvar les hores en català. Segurament a tots ens vénen al cap moltes altres priori-

tats a l'hora de gastar diners. Però informacions com aquesta ens recorden la feblesa de la nostra llengua i ens haurien d'ajudar a adonar-nos que moltes vegades la culpa del decaïment del català és nostra. Hem convertit els barbarismes en sinònim de llenguatge col·loquial i hem anat bandejant les expressions més nostrades. S'apunta que la solució passa pels mitjans de comunicació i la literatura en català. I des de l'emblemàtica frase "Sue Ellen, ets un pendó", de la sèrie Dallas, s'ha demostrat que els mitjans de comunicació han ajudat al foment del nostre idioma. Una altra cosa és el paper de la literatura catalana. Sobre tot si tenim en compte que, tal com s'ha publicat coincidint amb Sant Jordi, un de cada tres catalans no llegeix mai un llibre. I dels que ho fan, només un de cada tres el llegeix en català. Tot i que sempre ens quedarà el consol que moltes de les comarques gironines –Ripollès, Garrotxa, Gironès i Pla de l'Estany– ocupen els primers llocs del rànquing de lectors de llibres en català.

LA VIDA SOCIAL

El Flors i Violes de Palafrugell fa que s'engalanin patis poc vistos ■ EL PUNT AVUI

Palafrugell ofereix art, música i gastronomia en dotze indrets

Joan Puntí
PALAFRUGELL

Diversos patis i carrers de Palafrugell s'ompliran aquest cap de setmana de flors, música, espectacles, llibres, decoracions artístiques i degustacions per quart any consecutiu en el

marc de la proposta Flors i Violes. Els indrets que, si la pluja no ho impedeix, es podran visitar són dotze patis i espais peculiars. D'entre tots ells hi haurà un espai dedicat només a la gastronomia on es podran degustar des de creps fins a xurros, passant per

gelats i pastissos o carn a la brasa i peix fregit. Les diferents creacions artístiques es podran visitar als patis de les escoles Vedruna, Santa Teresa, Torres Jonama i Belluguets, i en altres indrets centrals com ara la plaça Nova, Can Bech, la plaça Ermengar-

da, el Museu del Suro, la Fundació Cuixart, el convent dels frares carmelites, el restaurant Símbol i el barri de la Punxa. El principal esdeveniment musical serà un doble concert amb Els Catarres i Antonio Orozco que es farà avui dissabte a La Bòbi-